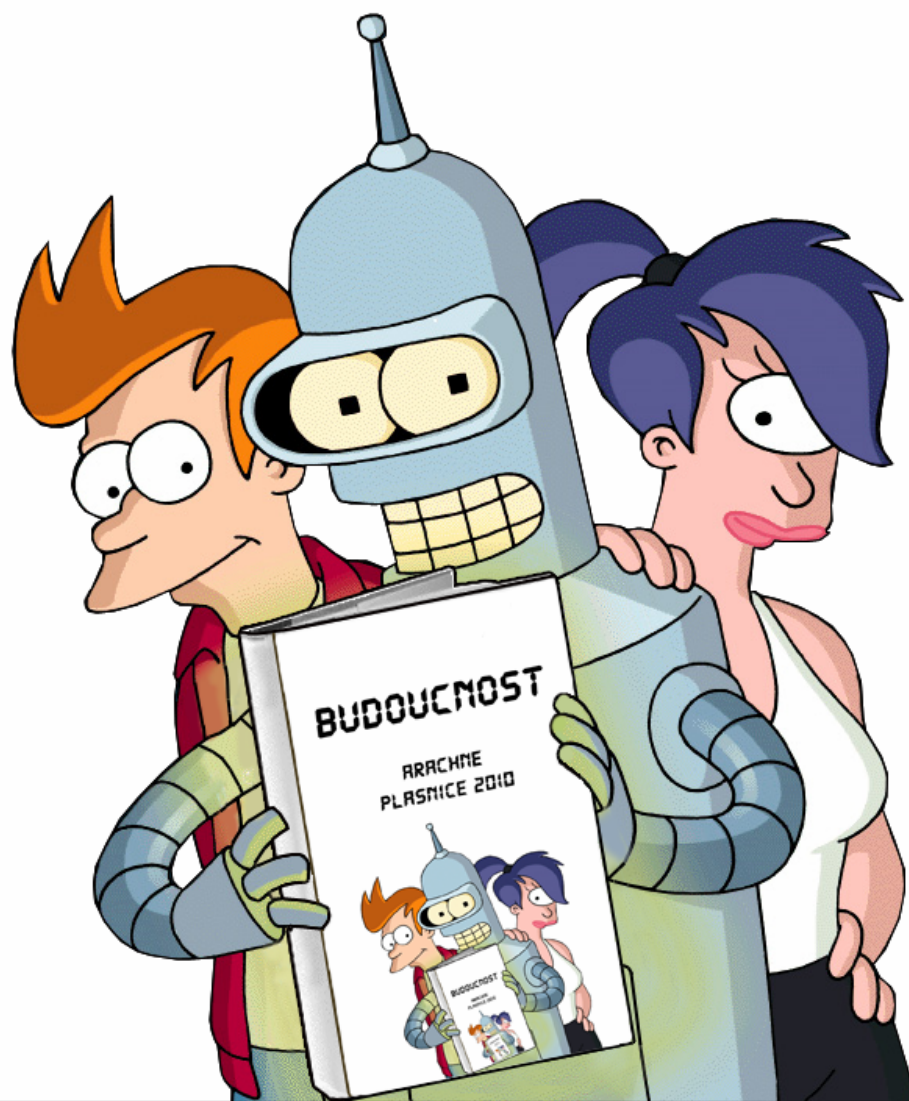

BUDOUCNOST

ARACHNE
PLASNICE 2010

Obsah

Až mě andělé (Petr Spálený).....	5
Až si jednou (Druhá tráva).....	6
Až to se mnu sekne (Jaromír Nohavica).....	7
Budu všechno co si budeš přát (Janek Ledecký).....	9
Carpe Diem (AG Flek, Vlasta Redl).....	10
Černá díra (Karel Plíhal).....	11
Důchodce (Karel Kryl).....	12
Holky z Utopie (Vlasta Redl).....	13
Hrdina nebo dezertér (Jaromír Nohavica).....	14
Hymna TMOU (Ivo Cícvárek).....	15
Chtěl bych ti má milá (Jaromír Nohavica).....	17
Já budu chodit po špičkách (Petr Novák).....	18
Jacek (Jaromír Nohavica).....	18
Jako kotě si příst (Jiří Grossmann).....	20
Jednou budem dál (Spirituál kvintet).....	22
Ještě mi chvilku zpívej (Vlasta Redl).....	24
Jevíčko (Jaroslav Uhlíř).....	25
Kometa (Jaromír Nohavica).....	27
Lilie (Karel Kryl).....	29
Loupežník (Humbuk).....	30
Lou z Lille (Klíč).....	31
Mařenka (Jaromír Nohavica).....	32
Můj svět (Chinaski).....	34
Nejlíp jim bylo (Mňága a Žďorp).....	35
Oh Freedom (Spiritual Kvintet, orig. tradiční).....	37

Olomouc (Karel Plíhal)	38
Panoptikum lásek a hrůz (Jaromír Nohavica)	39
Píseň neznámého vojína (Karel Kryl)	40
Píseň o příteli (Jaromír Nohavica)	41
Pochod marodů (Jaromír Nohavica)	42
Povídej (Petr Novák)	43
Pravda a lež (Jaromír Nohavica, orig. Vysockij)	44
První signální (Chinaski)	46
Sametová (Žlutý pes)	47
Starý muž (Jaromír Nohavica)	49
Strakapud (Jaromír Nohavica)	50
Studený nohy (Radůza)	51
Těšínská (Jaromír Nohavica)	52
V bufetu (Karel Plíhal)	54
Ved' mě dál (Pavel Bobek)	55
Vítr to ví (Waldemar Matuška)	57
Vlak lásky (Humbuk)	59
Vodácká holka (Hop Trop)	61
Všech vandráků múza (Pavel Žalman Lohonka)	65
What did you learn in school today (T. Paxton)	66
Zafúkané (Fleret)	68
Zatanči (Jaromír Nohavica)	69
Za třičtvrtě století (Karel Plíhal)	70
Zejtra mám (Ready Kirken)	71
Země je deska (Karel Plíhal)	72
Zítř ráno v pět (Jaromír Nohavica)	73

Až mě andělé (Petr Spálený)

capo 3

Až mě ^Gandělé zavolají ^{Ami}k sobě
^Dnechci mít na pohřbu ^Gšumaře
dám přednost před smutečním ^{Ami}maršem
^Dbluesové smutné ^Gkytaře.

^{H7}Předem prosím pozůstalé ^{Emi}lidi^{H7} nechte doma sváteční
černý ^{Emi}šat
^Gv džínách si sedněte ^{Ami}u mně
^Dat' můžu s vámi zaz^Gpívat.

Že se ^Gobávám té neznámé pouti
chápejte – umřu poprvé
na světě nechávám svou touhu a lásku
duše má bude bez krve.

^{H7}Až ze hřbitova půjdete někam pít
dejte si za mě taky skleničku
jenom své ženě chtěl bych říct
zůstaň pak se mnou chvíličku

Koukám se ^{Ami}do ulic ^Dslzy mi lezou ^Gdo očí
můj život končí ^{Ami}ve hvězdách ^Dlidi se dole ^Gplahočí
měl jsem rád život ^{Emi}bláznivej
já neměl srdce z ^Dkamene ^{C,D} semtam si někdo ^Gvzpomene

Až mě andělé zavolají k sobě . . .

Až si jednou (Druhá tráva)

capo 0

^GAž mi čas řekne ^{G7}stůj
až si ^Cjednou sundám ^Gboty
až mi ^Csmích kolej^Gnic
řekne ^Gpříteli ^Dskoč
až mi^G zesvětší ^{G7}dlaň
jako ^Ckachel z tera^Gkoty
až se ^Cposadím k tvým ^Gdveřím
prosím^Gne^Dptej se proč^G

Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled

Až pak vítr a déšť
smyjí stopy u Golgoty
až se dým spálenišť
nakonec rozplyne
až si odepnu pás
až si jednou sundám boty
až nezbude mi nic
možná tobě taky ne

Až to se mnu sekne (Jaromír Nohavica)

capo 0

Až ^{Emi}obuju si rano ^{H7}černe papirove ^{Emi}boty,
až i ^Gmoja stara ^{D7}pochopi, že nejdu do ro^Gboty,
až ^{Ami}vyjde dluhy pruvod smutečních hostu na Slezsku
^{Emi}Ostravu od Sykorova mostu,
^{H7}až to se mnu sekne, ^{Emi}to bude ^{E7}pěkne,
^{Ami}pěkne, fajne a ^{Emi}pěkne, ^{H7}až to se mnu definitivně
^{Emi}sekne.

Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak ^{Ami}sem nesnašel šlendryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě, to bude pěkne...
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si ^{Ami}moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem, to bude
pěkne...
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
^Gbo bych tam nahoře v ^Dnebi nerad trhal partu,
na každý ^{Ami}pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo ^{Emi}rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem, to bude
pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak

^Ghod' mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu cho^{Ami}dili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu, až to se mnu
sekne...

pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
^{Ami}kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu sekne,
^{Ami}kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
^{Emi}mohlo to byt horši, neby^{H7}lo to špatne,
až to se mnu... ^{Ami}na ^{Emi}na ^{H7}na ... *Emi, D7, Emi, H7, Emi*

Budu všechno co si budeš přát (Janek Ledecký)

capo 2

^GZápla^{G7} vou ^Cuprostřed ^Dpouště všedních ^Gdní,
^Ghousli^{G7} stou, ^Cco tvoje ^Dstruny roze^{Emi}zní
^{G7}můžu ^Cbýt, ^Dkdyž si to budeš ^Gpřát.

Požárem, co rozpálí tě doběla,
zlodějem, co státní banku udělá
můžu být, když si to budeš přát.

R:

^GBláznem, co staví na poušti ^Dmost
a v dešti ^{H7}tančí pro ra^{Emi}dost,
budu všechno, co si budeš ^Cpřát. ^{D G}
^GSlunečním světlem a půlnoční ^Dtmou,
tvou stopou ^{H7}v písku ztrac^{Emi}nou,
budu všechno, co si budeš ^Cpřát ^Da ještě k tomu rád.

Šachistou, co pátým tahem dává mat,
svítáním, teď někde začala ses bát,
můžu být, když si to budeš přát.

R:

Bláznem, co staví na poušti most

...

Máš to mít, když si to budeš přát.

Carpe Diem (AG Flek, Vlasta Redl)

capo 3

1. *Emi*Nadešel asi *Ami7* poslední den
podí^Dvej celá planeta *Hmi*blázní
A já *Emi* neuroním ani *Ami7* slzu pro ni
Jenom ^Dzamknu dům

*H*A půjdu *Emi* po kolejích až *Ami7* na konečnou
Hle jak ^Dmám krok vojenský ráz^{Hmi}ný
A *Emi* nezastavím ani *Ami7* na červenou
Natruc ^Dpředpisům
R: *Emi*Tak tady mně ^Dmáš *Emi*
Dnes můžeš ^Dříkat klidně co ^Gchceš
Zbylo tak málo vět
Tak *Emi*málo slov co ^Dnelžou

2. Tak už si nebudeme hrát
na román
Šetři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám
jen
Miska cukroví

At' všechny hospody dnes
doženou plán
At' svět z posledního pije a
tančí
Já nebudu pít nechám
naplno znít
V hlavě všechno co mám

3. Žádný slib z těch co jsem
ti dal
Nejde vyplnit a nejde vzít
spátky
Tak at' točí se svět mladší o
deset let
Na desce Jethro Tull

At' platí aspoň dnes co dřív
jsem jen lhal
Carpe diem život je krátký
V tvých očích je klid
A nemám chuť snít co by
bylo dál.
R:

Černá díra (Karel Plíhal)

capo 0

^GMívali jsme ^Ddědečka, s^Ctarého už ^Dpá^Gna,
stalo se to v č^Dervenci j^Cednou časně z^Dán^Ga,
š^{Emi}el do sklepa pr^Co vidle, ^Aaby seno skl^Dízel,
^Guž se ale n^Devrátil, pr^Costě někam zm^Diz^Gel.

Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.

Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.

Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou vůbec nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.

Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Důchodce (Karel Kryl)

capo 2

K^{Ami} alhoty r^C oztřepeňé n^{Ami} a vnitřní str^C aně,
z^{Ami} apěstí r^C oztřesené ^{Ami} a seschlé dl^C aně,
kterými žm^{E7} oulá kůrku chl^{Ami} eba sebranou z p^{E7} ultu v
závodc^{Ami} e,
tak tedy ř^{E7} íkejme mu tř^{Ami} eba d^E ůchodce.

Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je strádá do obálky, důchodce.

R:

V n^F eděli vysedává n^{Ami} a lavičce v sadech
a starou šp^{G7} acírkou si podepírá ^{Ami} ustaranou hlavu,
sl^F uníčko vyhledává, n^G aříká si na dech
a vůbec n^E ikdo už mu neupírá právo na únavu.

Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebrá o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
když vidím t^F yhle l^G idský vr^{Ami} aky,
třesu se str^G achem př^{Ami} ed přízraky,
že jednou z^F e mne bude t^E aky d^{Ami} ůchodce ...

Holky z Utopie (Vlasta Redl)

capo 1

1. ^{Ami}Přistály v talíři na střeše ^Eradnice,
^Cnašly si nás snadno ^Gpo vůni slivovice,
^Evrhly se nám kolem krku, ^{Ami}polibky nás dusí ^{D#dim}ly,
^{Ami}jak ty zlaté rybky jsme jim ^Fpo třech přáních ^Esplnit
musí ^{Ami}li,
^Enež nás pusti ^{Ami}ly.

R: ^{Dmi}Byly to ^Gholky z jiných ^Cplanet:
^{Dmi}Anča, ^EBožka, Karin, ^{Ami}Žanet,
^{Dmi}přiletěly ^Eza náma až ^{Ami}z U^Gtopi^Ce, jé,
^{Dmi}a že všechno platí, co kdo ^Esní a vypije.

2. Povláčili jsme je po celej Moravě,
víno brali v Znojmě, farali v Ostravě,
a ty holky s náma dokázaly držet krok,
na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás zážitok.

R:

R: Takové holky u nás nenajdete:
Anča, Božka, Karin a Žanette,
byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cěrky z Utopie.

3. A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno
a jeden po druhém jsme řekli svoje 'ano',
odlétly v talíři rovnou od radnice,
v ^{Ami}bílých šatech s vlečkou, ^Enespatřili jsme je ví ^{Ami}ce ...

Hrdina nebo dezertér (Jaromír Nohavica)

capo 0

1. ^{Emi}Nad zemí zjizvenou zákopy létají vrány,
žížaly vylezly po dešti z podzemních ^{Ami}děr,
mužové zalehli na místo, ^{Emi}začal se okamžik ^Gnejis^{H7} tot:
^{Ami}kdo z nás je hrdina ^{H7} a kdo je ^{Emi}dezertér?
2. Poručit srdci, ať nebouchá, ať jen tak cinká,
čapku si ozdobit vějířem bojarských per,
hlava, ať hlava nic netuší, že rukama sahám si na duši,
jestli jsem hrdina anebo dezertér.
3. V batůžku na zádech nosíme fotky svých blízkých,
střelka jde na jih a my musíme na sever,
nad hlavou ohňostroj zuří, ne, ještě nechce se umřít,
ani jak hrdina, ani jak dezertér.
4. Prokleté období lásek a nenávisti,
proč jsi mi, Fauste, řekl: "Sáhni a ber!",
po dlani žížala leze mi, a já chtěl dožít zde, na Zemi
trochu jak hrdina a trochu jak dezertér.
5. Sbíráám svou odvahu, ona je schoulená v blátě,
malinký vrcholek obrovských ledových ker,
oči mám bolestí podlité, kde je můj, kde je můj spasitel,
/: který mi řekne: "Jsi hrdina, a ne dezertér!" :/

Hymna TMOU (Ivo Cicvárek)

capo 3

(Rec: Become the legend,
now starts the age undreamed of,
let's go to the dark,
let me tell you of the night of high adventure!)

Naše ^{Emi}cesta nebude ^Cpřímá,
^Gobzor dávno ^Dzhas,
jen ^{Emi}plamen v srdci ^Cdřímá,
ten ^Goheň žene ^Dnás,
že ^Fneskončíme v ^{Emi}půli,
^{Ami}když ^{Dmi}noční ptáci ^Gřvou,
že ^{Ami}neztratíme ^Fvůli
a ^Eprojdem ^{Ami}TMOU. ^{H7}

Kam zavedeš nás cestou,
až dlouhý bude stín?
Jak moře noční město
nás táhne do hlubin.
První se vzdají,
kdo bez naděje jsou.
Kdo ví kde sílu najít,
ten projde TMOU.

Naše cesta nebude přímá,
mlčí noční les.
Ta únava a zima
a déšť se z nebe snes.
My nevzdáme se snadno,
když máme chvíli zlou,

tak sáhneme si na dno
a projdem TMOU.

Až na dno a projdem TMOU.
Sáhnem si na dno a projdeme TMOU.
Sáhnem si na dno a projdem TMOU.

Chtěl bych ti má milá (Jaromír Nohavica)

capo 0

Chtěl^{Ami} bych ti má milá,
chtěl^{Dmi} bych ti ří^Eci^{Ami},
chtěl^C bych ti má milá, chtěl bych ti ří^Gci^C.
Že^{Dmi} si má jediná, že^{Ami} si má jediná^E,
že^{Ami} si má jediná me^Fzi tisí^Eci^{Ami}.

I kdybych stokrát chtěl jinak to nejde
I kdybych stokrát chtěl jinak to nejde,
že se mi do srce, že se mi do srce,
že se mi do srce jen jedna vejde.

Naprší, nasněží na každou lásku,
naprší, nasněží na každou lásku.
Jen ty mi zůstaneš, jen ty mi zůstaneš,
jen ty mi zůstaneš svatý obrázku.

Já budu chodit po špičkách (Petr Novák)

capo 0

^GZavři oči ^Ca jdi spát, ^{Ami}vždyť už bude ^Dbrzo den
^Gnech si o mně ^Cněco zdát, ^{Ami}ať je krásnej ^Dten tvůj sen.

Ⓜ: ^{Ami}Já budu chodit ^Dpo špičkách, ^{Ami}snad tě tím nevzbu^Ddím
^{Ami}ať slunce ^Dvyjde v tmách, ^Cpolibkem tě ^Dprobudím
Jdi si lehnout ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno až se probudíš polibek mi taky dáš.

Ⓜ:

Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R:

Jacek (Jaromír Nohavica)

capo 0

1. ^GNa druhém břehu řeky ^DOlše žije Jacek,
^Cmám k němu stejně blízko ^Gjak on ke mně,
^Gmáváme na sebe z ^Dříční navigace,
^Cdva spojenci a dvě ^Gspřátelené země,
jak malí kluci hážem ^Dz břehů žabky,
^Ckdo vyhraje, má z protějš^Gšího srandu,
hlavama kroutí česko-^Dpolské babky,
^Cděláme prostě vlastní ^Gpropagandu.
2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,

týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!",
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru, na na ...

3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek,
aspoň se máme s Jackem o co hádat,
on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje
a v praxi demonstruju Solidarnosc, na na ...

4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země
[: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
řeka se kroutí jako modrá šňůrka
a my dva hážem kachnám vprostřed řeky
krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :]
Na na na ...

Jako kotě si příst (Jiří Grossmann)

(Too many chiefs and not enough indians – Dean Martin)
capo 0

1. ^GMěsíc snílek ^Cstoupá nad ska^Glou
a zpívá si svou ^Apíseň poma^Dlou,
je ^Gpodobná té, ^{G7}co jsem složil ^Csám,
tak ^Gposlouchej a ^Dnehleď k hodi^Gnám.

R: Jako ^Gkotě si příst a víčka mít zavřená ^Cúna^Gvou,
málo je míst, kde staré lásky ^Anaráz upla^Dvou,
^Gjedním z nich je náruč tvá, a tudíž ^{G7}máš už ^Cznát,
že jak kotě si příst a ^Gvíčka mít
^{Emi}zavřená ^{Ami D}chtěl bych ^Grád. ^D

2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlahý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.

R:

3. Nevyznám se příliš v lichotkách
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukrýt, a pak vím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:

R:

^GTap ta ta ^Cda da dap tap ta dam...

Původní anglická verze:

Wagon train of lovin' moving slow
And I can see the peace pipe burning low

You criticize each little thing I do
But listen baby, I've got news for you

There's too many chiefs and not enough Indians around this
house

Baby I'm tired of this old game we play called cat and mouse
If you don't give just a little bit more
We're both gonna lose this race
'Cause there's too many chiefs and not enough Indians around
this place

Trouble on our happy hunting ground
'Cause you keep stepping too far out of bounds
It's hard to run this reservation right
When you stay on the warpath day and night

Well there's too many chiefs and not enough Indians around
this house
Baby I'm tired of this old game we play called cat and mouse
If you don't give just a little bit more
We're both gonna lose this race
'Cause there's too many chiefs and not enough Indians around
this place

Look at all the things I have to do
To keep this teepee running just for you
Well time's are tough and wampum's hard to save
Just remember who's the squaw and who's the brave

Well there's too many chiefs and not enough Indians around
this house
Baby I'm tired of playing this old game called cat and mouse
If you don't give just a little bit more

We're both gonna lose this race
'Cause there's too many chiefs and not enough Indians around
this place

Jednou budem dál (Spirituál kvintet)

(We shall overcome-Pete Seeger/Traditional)
capo 3

^CJednou ^Fbudem ^Cdál, jednou ^Fbudem ^Cdál,
jednou bu^Fdem ^{Ami}dál, já ^Dví^Gm, ^{D7}
^Cjen ^Fvíru ^Cmít, ^Fdoufat^G a ^{Ami}jít,
^Cjednou ^Fbudem dál^C, já ^{G7}ví^Cm. ^{F, G, G7}

Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.

Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.
Jednou budem dál ..

Původní anglická verze:

We ^Gshall ^Coverc^Gome we shall ^Coverco^Gme
we shall ^Cove^{H7}rco^{Emi}me ^Asome ^Dday oh
^Gdeep ^Cin my he^Gart I ^Cdo ^Dbelie^{Emi}ve
^Gwe shall ^Coverco^Gme so^{D7}me da^Gy. ^{C, D, D7}

We walk hand in hand we walk hand in hand

we walk hand in hand some day oh
deep in my heart I do believe
we walk hand in hand some day.

We shall all be free we shall all be free
we shall all be free some day oh
deep in my heart I do believe
we shall all be free some day.

We are not afraid we are not afraid
we are not afraid some day oh
deep in my heart I do believe
we are not afraid some day.

The whole wide world around the whole wide world around
the whole wide world around some day oh
deep in my heart I do believe
the whole wide world around some day.

Black and white together black and white together
black and white together some day oh
deep in my heart I do believe
black and white together some day.

Ještě mi chvílku zpívej (Vlasta Redl)

capo 3

^{D7}Ještě mi chvílku ^Gzpívej, ^Ca neříkej, že už to ^{Emi}neumíš,
^{Ami}at' se zas cítím takhle ^{Emi}maličký, ^Aat' srdce pro mě ^{D7}bije,
ještě mi aspoň chvílku ^Gzpívej, ^Cat' můžu sladce ztrácet
^{Emi}vědomí
^{Ami}a utopit svůj rozum ^{Emi}ve vlnkách té ^Ahloupoučké
melo ^{D7}die.

Tak ještě chvílku zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

Prosím prosím ještě zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky
nakrmila.

Prosím, prosím, ještě zpívej, at' zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě aspoň chvílku zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

Jevíčko (Jaroslav Uhlíř)

capo 3

^CNa náměstíčku ^Fv Jevíčku
^Gpotkal jsem ^{G7}včera ^CEvičku.
^CNa kole jela
^Fa byla celá
^Gpřecitlivě ^Clá.

Volám na celé Jevíčko:
co se ti stalo, Evičko?
Nejsi ty v šoku
ze školního roku?
Co to máš v oku?

^GAch kamaráde z Jevíčka,
^Cto je normální slzička,
^Gkterá se dívce vytvoří,
^Dkdyž se jí nikdo ^Gnedvoří.

Jak jsem s ní takhle hovořil,
mírně jsem se jí zadvořil,
jaká je dneska
velice hezká
na kole Eska.

Nejhezčí holka z Jevíčka
je přece naše Evička.
Tělem i duší
a všechno jí sluší,
srdce mi buší.

Nečekaná to slovíčka
od takového človíčka,
nečekaná to šidítka,
až se mi třesou řidítka.

Na náměstíčku v Jevíčku
potkal jsem dneska Evičku.
Na kole jela
a byla celá
oduševnělá.
Na kole jela
a byla celá
oduševnělá.

Kometa (Jaromír Nohavica)

capo 0

1. *Ami* Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň *G7* u lesa v remízku,
Cv v očích mi zbylo jen *E7* pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: *Ami* O vodě, o trávě, *Dmi* o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit *C* nejde se,
Ami o lásce, o zradě, *Dmi* o světě
E a o všech lidech, co kdy *E7* žili na téhle *Ami* planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,

šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Lilie (Karel Kryl)

capo 0

^{Ami}Než zavřel bránu, oděl se do oceli ^{F E}, a zhasil ^{Ami}svíci,
^{Ami}bylo už k ránu, políbil na posteli ^{F E}, svou ženu ^{Ami}svíci,

/:^C spala jak víla, ^Gjen vlasy halily ji,
^{Ami}jak zlatá žíla, ^{D#dim}jak jitra v ^EKastilii,
^{Ami}něžná a bílá, jak rosa na lilii, ^{F E},
jak luna ^{Ami}bdící. :/

(Mezihra)

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,

/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,

/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Loupežník (Humbuk)

(Pinto *The Wonder Horse Is Dead*-T.T.Hall)

capo 2

1. ^GPřišla s tím až pátá stránka ^{Ami}včerejšího ^CBlesku:
^Dv Jičíně se koná sbírka ^Cna náhrobní ^Gdesku,
bude zdobit opuštěnou ^{Ami}loupežnickou ^Cstezku,
^Gumřel nám ^CRumcajs, loupežník. ^{G7}

R1: Čím dál ^Chůř to tady půjde ^Gbez něj,
nastal ^Cráj spoustě ^{E7}dávných nepřá^{Ami}tel, ^D
^Cchtěl bych s ním aspoň chvíli ^Ghájit jeho ^Chvozd,
jenže ^GRumcajs, ^Cloupežník, už ^Gšel.

2. Vodkrouhly ho želvy Ninja, neměl kouska šance,
Flintstoneům se líbí skalní sluj padlýho psance,
a zatím, co se horda Šmoulů vysmívala Mance,
umřel nám Rumcajs, loupežník.

R2: Čím dál hůř to tady půjde bez něj,
nastal ráj spoustě dávných nepřátel,
chtěl bych s ním aspoň chvíli hájit jeho hvozd,
jenže Rumcajs, loupežník, už šel... ^Cna věč^Gnost.

3. Na pobertu choval se až podezřele lidsky,
dnešní svět je vhodný spíš tak pro lokaje Fricky,
chudý, lidmi opuštěný, což byl vlastně vždycky,
umřel nám Rumcajs loupežník.

R2:

Lou z Lille (Klíč)

capo 0

Ona jm^Genuje se L^Cou a p^Gochází prý z L^Dille,
má č^Gertů rohy, kř^Cídla andělů, p^Gůvab l^Desních v^Gíl,
kdo strávil s ní pár chv^Cil, jak š^Gampaňské by p^Dil,
má ^Gúsměv tupců, tr^Cubců závratě pr^Go ni, pr^Do Lou z L^Gille.

R1: Jako s^Grpky luny boky t^Cenké má a ^Gúsměv velkých d^Dam,
tak se l^Gehce vzn^Cáší n^Gad zem^Dí, letí, v^Gůbec n^Detuší, k^Gam,
jako srpky luny boky t^Cenké má a ^Gúsměv velkých d^Dam,
tak se l^Gehce vzn^Cáší n^Gad zem^Dí, letí, v^Gůbec n^Deví, k^Gam.

D^Gětsky vážný hl^Cas, větrem ^Guroušaný vl^Das
a ^Goči jako ^Cokna za plotem č^Gernoč^Derných ř^Gas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R2: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší kam.

Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1:

Mařenka (Jaromír Nohavica)

capo 1

Emi Naplakej Mařenko, *G* počkej na mně,
D chtěl jsem ti nabídnout *Emi* svoje rámě.
C Čeká nás cesta *Ami* trnovým houštím,
H já svoje Mařenky *Emi* neopouštím.

Jdu jenom v košili, ty v kabátku,
cestu jsme ztratili hned z počátku.
Blikají dvě hvězdy temnou nocí,
Pánbůh nás zanechal bez pomoci.

Drž se mě za ruku v zimě této,
snadné a lehké nebude to.
Kdo jiný líp to ví, nežli my,
vyhnání do tmy a do zimy.

Odlétli ptáci, odplula loď,
ty kdo jsi bez viny kamenem hod'.
Pravda a láska-ta pro nás není
a kdo se ohlédne, ten zkamení.

Já ženich a ty má nevěsta,
co nás to potkalo na cestách?
Neptej se, stejně ti nepoví,
za stromy dva vlci hladoví.

Dva vlci s jizvami na těle,
z oblohy svržení andělé,
nepoví, mlčí, mají hlad.
Jediný na světě já tě mám rád.

Jediný na světě k tobě praví,
udělám ohýnek z listů trávy.
Až bude plápolat v stromových kůrkách,
já budu Křemílek, ty Vochomůrka.

Vyšplhám větvemi do koruny,
cestu nám osvětlí oko Luny,
přes rokle, výmoly, přes jámy,
půjdeme a milost nad námi.

Přes rokle, výmoly, přes jámy,
půjdeme... *Emi* na *G* na *D* na *Emi* na *H7* na *Emi* na.

Můj svět (Chinaski)

capo 3

^GMůj svět jsou divadelní ^{Emi}rekvizity
^{Hmi}nejmilejší z rekvizit ^Dpro mě jsi ty
^Gchystám ti jedno malý ^{Emi}představení
^{Hmi}vstupný je dobrovolný v ^Dkase nikdo není

^GMá malá loutková ^{Emi}realita
^{Hmi}smát se a plakat do ^Dpolosyta
^Gsvět plný báječných ^{Emi}seznámení
^{Hmi}svět co trochu je a ^Dtrochu není

A mě se ^Gzdá, že je to ^{Emi}hra
co nemá ^Ckonec ani začátek ^G
co bude d^{Hmi}ál je ve hvěz^{Emi}dách
Robinson ^Cstále čeká na pá^Ctek ^{C, Cmi}

^GStojím tu na rohu už ^{Emi}několik let
^{Hmi}divadlo, kavárna, ^Dkino Svět
^Gnenech se přemlouvát, ^{Emi}směle dál
^{Hmi}vlož do mě svůj životní ^Dkapitál

^GPředvedu ti sebe, tebe,
^{Emi}předvedu nás
^{Hmi}zítra tě rozpláču, ^Dpozitří
pobavím zas
^Gjsem kandidát
^{Emi}loutkových věd
^{Hmi}www prknasvět ^Dtečka cz

A mě se zdá, že je to hra
co nemá konec ani začátek
co bude dál je ve hvězdách
Robinson stále čeká na pátek

Budu ti hrát věci šílený
budu ti hrát, dokud mě
neodnesou ze scény...

Nejlíp jim bylo (Mňága a Žďorp)

capo 0

Nejlíp jim ^Cbylo ^{Fmaj}
^Ckdyž ^{Fmaj}nevěděli co ^Cdělají ^{Fmaj C, Fmaj}
jenom se ^Gpotkali
^Fa neznělo to ^Cšpatně ^{Fmaj}

tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

^Fnechám si projít ^Chlavou
^Gkam všechny věci ^{Ami}plavou
^Fjestli je všechno jen ^Cdech
^Gtak jako kdysi v noci
^{Ami}spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj}

pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

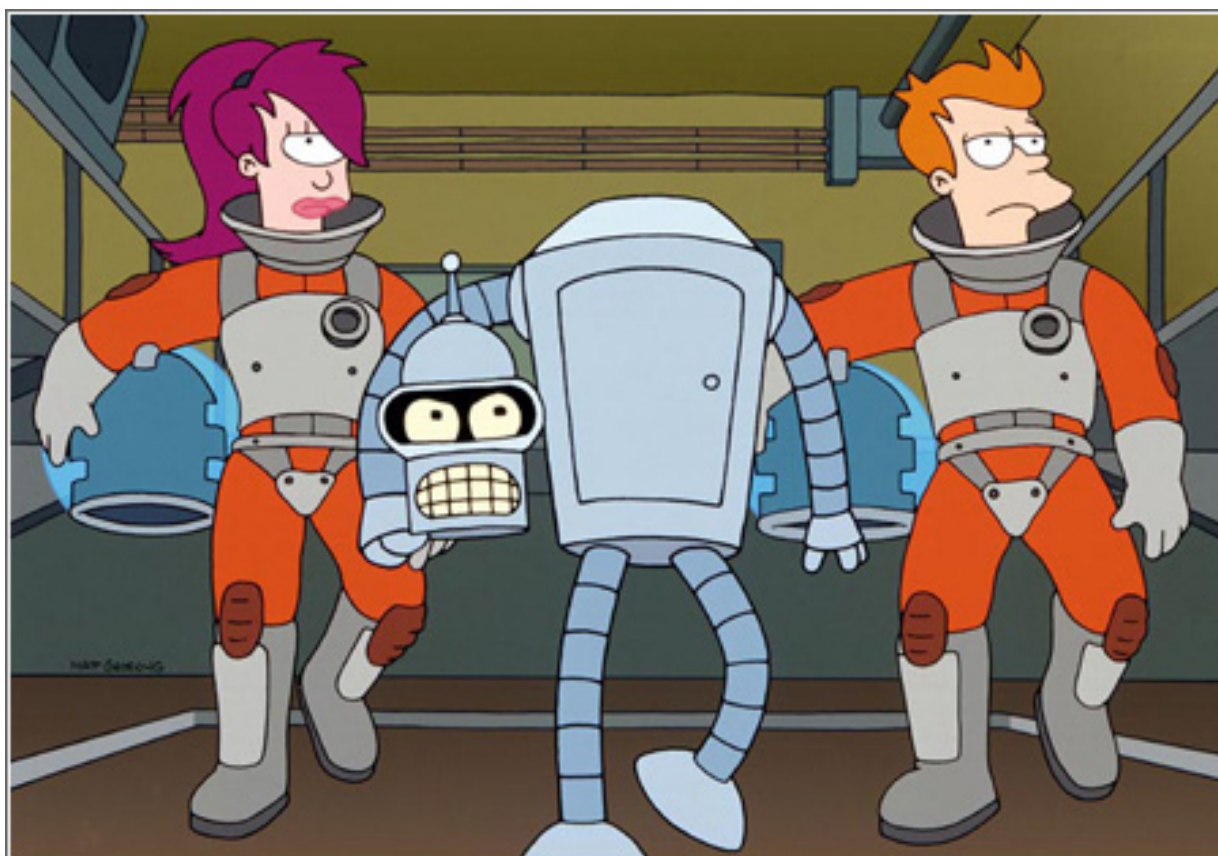
a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

nechám si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech

tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

Nechám si projít hlavou...

Oh Freedom (Spiritual Kvintet, orig. tradicional)

capo 2

^COh Freedom ^Goh Fr^Ceedom^{F, G}
^Coh ^{Emi}Fre^{Ami}edom over me^{D7, G}

®: Before ^EI'd be a sla^{Ami}ve
I'd be bu^Fried in my gra^{D7}ve
and go ^Chome to my ^GLord
and be free^{F, C}

No more weeping no more weeping
no more weeping over me.

®:

No more crying no more crying
no more crying over me.

®:

There'll be singing there'll be singing
there'll be singing over me.

®:

Olomouc (Karel Plíhal)

capo 4

^CObčas se mi ^{Ami}stane
což mě ^Fvyvede vždy z ^Gmíry
^{Emi}když mi někdo ^{Ami}řekne pane
ač ^Fmám teprv ^Ddvacet čtyry
to se ^Casi něco ^Gděje
to se ^{Ami}asi něco ^Fmění
Když si ^Czajdu na ^Fkoleje
už tam ^{Dmi}tolik známých ^Gnení

Ref:

Jen ta ^FOlomouc je ^Gstále stejná
^{Emi}holubů se ^{A7}vznáší hejna
^{Dmi}nad radnicí ^Gjež mi vzala
^Ckamarády ^{C7}ztuhlé v gala
je ^Fstejněj pohled ^Gna dvojice
^{Emi}namačkané ^{A7}u trojice
jen ^{Dmi}vzpomínek je ^Gmnohem více
a ^Fpříjemně ^Gbolí ^C

Občas se mi stane
že se přistihnu jak kráčím
po té cestě vyšlapané
i když právě nevím za čím
to se asi něco děje
to se asi něco mění
více zajímá mě kde je
ta co zatím se mnou není...
R:

Panoptikum lásek a hrůz (Jaromír Nohavica)

capo 4

J^Gsme děti kosmických ^{Ami}sfér, ^{Cmaj}mrazivých ^Gdálek,
napojeni na dekod^{Ami}ér ^{Cmaj}systemů v^Gálek,
n^Cikdo kolem nezná náš k^Gód, ^{Ami}ztr^{Cmaj}ácí se v^Gíra,
v n^Caších žilách koluje j^Gód^{Ami, Cmaj}a v srdcích s^Gíra.

®: Nejsme ztr^Gaceni, ne ne ne n^{Ami}e,
jsme jen ve znam^Cení Štíra zr^Gozeni.

Jsme jen kvítko galaxií na kupce jílu,
z třívoltových baterií bereme sílu,
ke snídani barbiturát, na zádech kšíry,
kdyby ryby uměly rvát, byly by výry.

®:

Na zahrádce vesmírných sfér pěstujem pýchu,
rodičové budoucích ér k pláči i k smíchu,
kytarista brnká nám blues Bachovy fugy,
v panoptiku lásek a hrůz tančíme boogie.

®:

Píseň neznámého vojína (Karel Kryl)

capo 0

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína." A co na to Neznámý voják?

1. V ^{Ami}čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzan^{E7}tém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s aman^{Ami}tem,^{E7} ^{Ami}kytky v
dlaních a pásky smuteční civí tu před^{E7} branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehra^{Ami}nou.

Co tady ^Fčumíte? Vlezte mi ^Gněkam!

Copak si ^{Ami}myslíte, že na to ^Gčekám?

Co tady ^{Ami}civíte? Táhněte ^{G7}domů!

^{Ami}Pomníky stavíte, ^Fprosím vás, ^{E7}komu? ^{Ami, E}

2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.

Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,

copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?

Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?

Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenesí Neznámým vojínům.

Kolik vám platějí za tenhle nápad?

Táhněte raději s děvkama chrápat!

Co mi to ^{Ami}říkáte? Že šel bych ^Gzas? ^{G7}Rád?

^{Ami}Odpověď čekáte? ^FNasrat, jo, ^Enasrat!^{Ami}

Píseň o příteli (Jaromír Nohavica, orig. Vysockij)

capo 1

Myslel sis: přítel ^{Emi}můj, a ^{H7}ted'
ryba, rak nebo tak či ^{Emi}tak,
odpověď by jsi ^{E7}rád chtěl ^{Ami}znát,
můžeš-li na něj ^{H7}dát.
S sebou ^{Emi}do hor ho ^{Ami}vem-a jdem
vzhůru po boku ^{Emi}bok co krok,
lanem svým s ním se ^{H7}svaž, ať znáš,
s kým čest máš, s kým čest ^{Emi}máš, ^{H7 Emi}

na na na ... *Ami Emi H7 Emi H7 Emi*

Jestli zlomí jej vzdor těch hor,
skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět,
z ledovců na skalách když má strach
a přemýšlí, jak by plách',
pak ho znáš, pak ho znáš až-až,
jen ho nech, ať si jde, kam chce,
nežli s ním, radši sám jdu, sám,
takovým nezpívám,
na na na ...

Ale když nekňučel a šel,
neskuhral, na dně sil když byl,
a když z výšky jsi slít', on tě chyt',
neboť byl, kde měl být,
[: když se bil, když se rval a hnal,
zmámen na štítech skal pak stál,
je to on, přítel tvůj, při něm stůj,
jemu jen důvěřuj! :]

Pochod marodů (Jaromír Nohavica)

capo 3

*Emi*Krabička cigaret a *G*do kafe *D*rum, *C*rum, *Emi*rum,
dvě vodky a fernet a teď, *G*doktore, *D*čum, *C*čum, *Emi*čum,
chra^{*Ami*}pot v hrud^{*C*}ním ko^{*Emi*}ši, no ^{*Ami*}to je *C*záži^{*H*}tek,
*Emi*my jsme kámoši řidi^{*G*}čů sani^{*D*}tek, -*C*tek, -*Emi*tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®: *Emi*Cirhóza, *G*trombóza, *D*dávivý *G*kašel,
*Ami*tuberku^{*Emi*}lóza - *H*jó, to je *Emi*naše!
neuróza, *G*skleróza, *D*ohnutá *G*záda,
*Ami*paraden^{*Emi*}tóza, no *H*to je pa^{*Emi*}ráda!
Jsme *Ami*slabí na tě^{*Emi*}le, ale *D*silní na du^{*G*}chu,
*Ami*žijem vese^{*Emi*}le, *H*juchuchuchu^{*Emi*}chu!

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!

Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu

Povídej (Petr Novák)

capo 0

^GPovídej jestli tě ^Dmá hodně rád víc než ^Gjá,
jestli když večer jdeš ^Dspát ti polibek ^Gdá
tak jako ^{Hmi}já to už je ^Cdávno, tak poví^Gdej, ^{D7}hej poví^Gdej.
Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebo‘ s ho nechala jít, když šel s jinou spát,
tak jako mě to už je dávno, tak povídej, hej
povídej...Poví^{Hmi}dej:

^Gjestli se ti po mě ^Astýská, ^Ckdyž jdeš večer ^Gspát,
^Gjestli když večer se ^Ablýská, ^Cnepřestala ses ^Gbát.

Povídej ne já se nevrátím jdi domů spát,
svou lásku ti vyplatím víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej povídej.

Pravda a lež (Jaromír Nohavica, orig. Vysockij)

capo 1

Emi Šla Pravda světem a na chudý duchem se *Ami* smála,
H7 pro blahoslavený navlíkla honosný *Emi* šat,
v *E7* zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu *Ami* stála,
H7 ta Pravdu pozvala k sobě přenoco *Emi* vat,
D A Pravda znavená usnula, jen co si *G* sedla,
E7 ze sna se tulila, naivka důvěří *Ami* vá,
jen oči zavřela, už se Lež z postele *Emi* zvedla
a *H7* začla si pokradmu zkoušet ten její *Emi* háv.

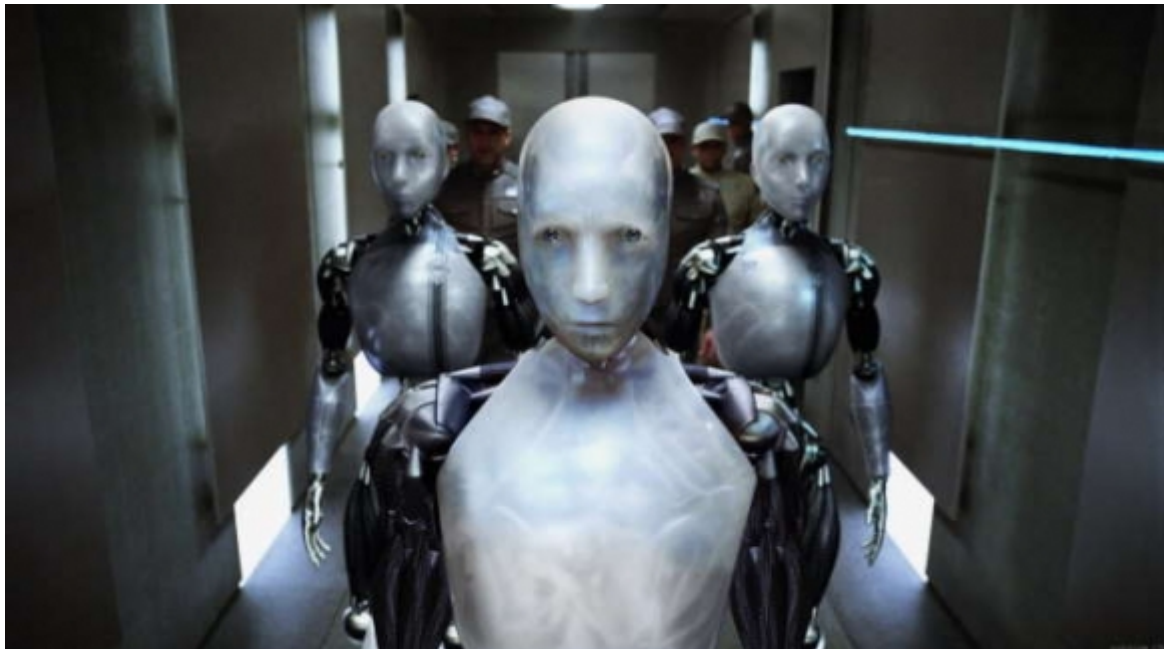
Emi S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený,
D na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si její dezodoren,
peníze, hodinky, doklady, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.

Emi K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila:
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
D Pravda se smála, že na ni kameny házejí:
"Vždyť Lež je to všechno a Lež taky můj šaty má,"
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.

Emi Ona vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišili jí,

nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a po škarpách spí,
^DUbohá Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.

Emi Leckterej hlupák se dodneška za Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že na světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež,
^Dčasto je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív než se naděješ, nosí tvé kalhoty-Lež.

První signální (Chinaski)

capo 3

Až si ^Gzejtra ráno ^Cřeknu zase ^{Emi}jednou provždy dost
^Gprávem se mi ^Cbudeš tiše ^{Emi}smát
jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost
když za všechno si můžu vlastně sám.

®: ^{Ami}Za spoustu dní možná za ^Cspoustu let
až se mi ^Grozední budu ti ^Dvyprávět
na 1.signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
Jaký si to ^Fuděláš ^Btakový to ^{Dmi}máš.
Jaký si to ^Fuděláš ^Btakový to ^{Dmi}máš.

Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampamtydapam
všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod
jak jsem si to ud'ál tak to mám.

®:

nana ...

Sametová (Žlutý pes)

capo 0

^CVzpomínám když tehdá ^Fpřed lety ^Czačaly lítat ^Frakety
^Czdál se to bejt ^{Ami}docela do ^Fbrej ná ^Gpad
Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile
někdo se moh docela dobře flákat.

Když tam stál rohatej u školy my neměli podepsaný úkoly
už tenkrát rozhazoval svoje sítě
Poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě

®: ^CVzpomínáš, taky s tu ^Gžila a ^{Ami}nedělej, že jsi ji ^Fná
taková ^Cmalá pilná ^Gvčela, ^Ftaková celá ^GSame ^Cto ^Fvá ^{C, G}

Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbeatová pohoda
kytičky a úsmevy sekretárok.
Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana
ale to nevadí, já mám taky nárok

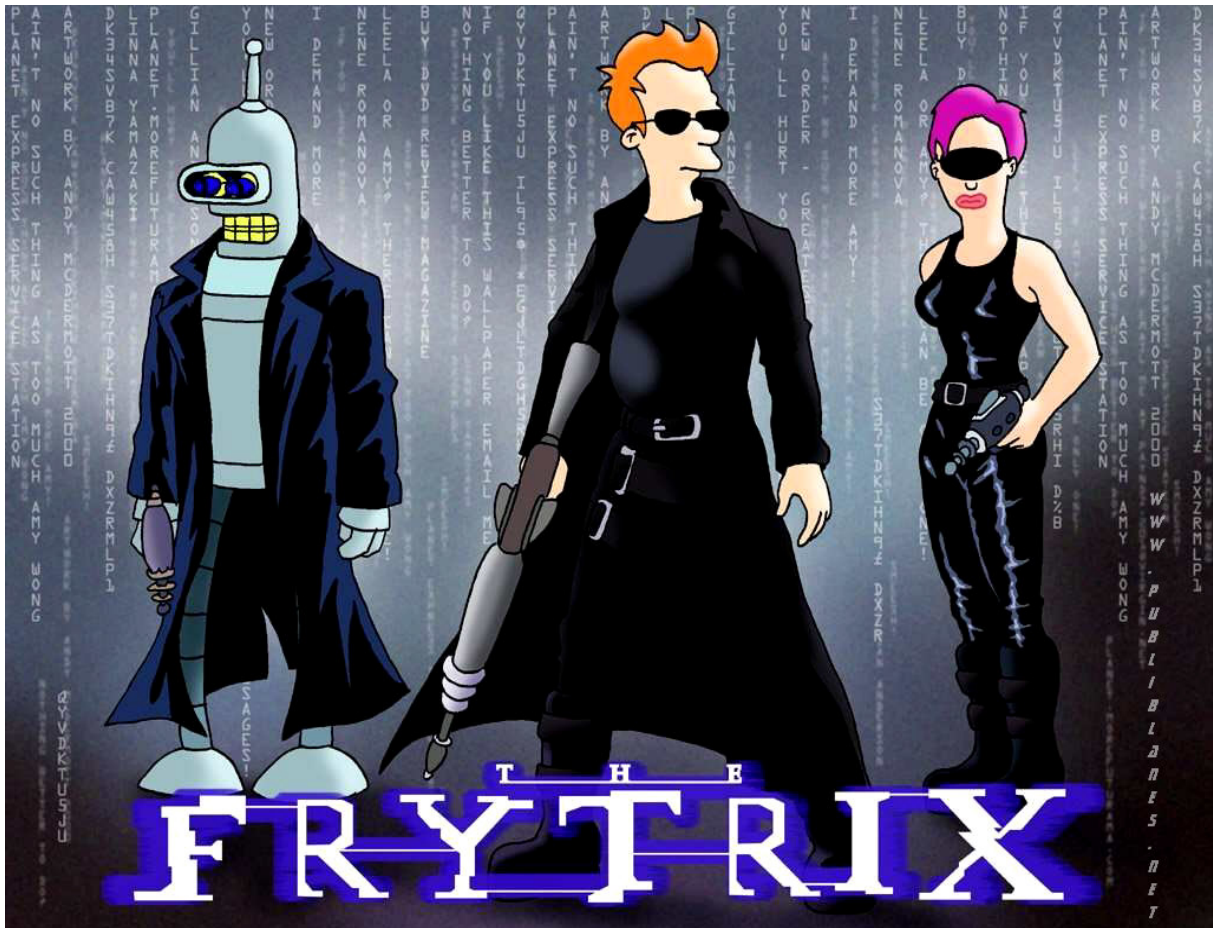
Starý, mladý nebo pitomý mlátily do toho jako my
hlavu plnou Londýna nad Temží
Starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
pazoura se mu trumfama jenom hemží

R: Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima
ty jsi holka tehdá byla, taková celá Sametová

A do toho tenhle Gorbačov co ho znal celej Dlabačov
kopyta měl jako z Arizóny
Přišel a zase vodešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel

a po něm tu zbyly samý volný zóny

®: Vzpomínáš, jak jsi se měla
když jsi nic nevěděla
byla to taková krásná cela a byla celá
Vzpomínáš, jak jsi se měla
když jsi nic nevěděla
byla to taková krásná cela a byla celá Sametová

Starý muž (Jaromír Nohavica)

capo 2

^GAž budu starým mužem, budu ^{Hmi}staré knihy ^{Emi}číst
a mla^Cdé ví^Dno lisovat,

^Gaž budu starým mužem, budu ^{Hmi}si konečně ^{Emi}jist
tím, ^Ckoho ch^Dci milovat,

^Gkoupím si pergamen a ^{Hmi}štětec a tuš
a jako ^{Emi}čínský mudrc sednu na břeh ^Dřeky
a budu ^Gstarý muž^{Hmi, Emi C D G}starý muž.^{Hmi, Emi, C, D}

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen a štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

R: Na na na... ^{C, G, Ami, G, C, G, D}

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánku,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Strakapud (Jaromír Nohavica)

capo 0

^GVysvitlo slunko, modrý ^Cstrakapud ^Dk obloze ^Gvzlétá ^{C, D}
^Ga ty si krásná jako ^Cmeruňka ^Duprostřed ^Gléta ^{Emi}
a ty si ^Ckrásná ^Djako réva v ^GBorši ^{Emi} cích
Když zem se ^Cslévá s ^Doblohou ^Ghořící

^GZatajím dech abych snad ^Cnezkazil ^Dco se ti ^Gzdá ^{C, D}
^Gpod hlavou máš jen ruce ^Cpolštářek ^Dukrad' jsem ^Gjá ^{Emi}
A ty jsi ^Cmírná ^Djako vítr v ^Gjaho ^{Emi} dách
tvá hrud' se ^Cvzdouvá ^Dmalý člun ^Gna vodách

^GVysvitlo slunce modrý ^Cstrakapud ^Dpo nebi ^Gkrouží ^{C, D}
^GProbud' se láske moje ^Csrdce mé ^Dpo tobě ^{Emi} touží
A ty si ^Cvroucí ^Djako láva ^Gpod Et ^{Emi} nou
Když sopka ^Cvstává ^Dbázliví ^Godlétnou

^GJen ^Cjá zůs ^Dtá ^Gvám
^GJen ^Cjá zůs ^Dtá ^Gvám
^{C, D, G}

Studený nohy (Radůza)

1. *Ami*Pr^{*Emi*}ší, *Dmi*choulím se ^{*Emi*}do svrchníku,
*Ami*než se ^{*Emi*}otočím *Dmi*na pod^{*Emi*}patku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

2. Slyším kroky zakletejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní sběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě, ber.

Ref. Studený ^{*F*}nohy ^{*E*}schovám doma ^{*Ami*}pod peřinou
a ráno ^{*F*}kafe dám si ^{*E*}hustý jako ^{*Ami*}tér,
přežiju ^{*F*}tuhle nedě^{*E*}li tak jako ^{*Ami*}každou jinou,
na koho ^{*F*}slovo padne, ^{*E*}ten je soli^{*D*}tér. ^{*Ami*}

2. Broukám si píseň o klokočí,
prší a dlažba leskne se,
je chladno a hlava, ta se točí,
jak světla na plese.

Ref. Studený nohy...

3. Tak mám a nebo nemám kliku,
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.

Ref. Studený nohy...

Těšínská (Jaromír Nohavica)

capo 0

Ami Kdybych se narodil *Dmi* před sto léty
F, E7 v tomhle *Ami* městě *Dmi, F, E7, Ami*
Ami u Larichů na zahradě *Dmi* trhal bych květy
F, E7 své ne *Ami* věště. *Dmi, F, E7, Ami*
C Moje nevěsta by *Dmi* byla dcera ševcova
F z domu Kamińskich *C* odněkud ze Lvova
kochał bym ją i *Dmi* pieścił *F* chy *E7* ba lat *Ami* dwieście.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral
bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.

Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jště, že člověk nikdy neví co ho čeká.
na na na na...

V bufetu (Karel Plíhal)

capo 0

1. ^GJen nechte trpaslíka ^D Ondřeje,
j^{Emi}en at' si dá, co hrdlo r^{Hmi}áčí,
^{Emi}at' se, ch ^Cudák malej, t^Gaky jednou ^Epoměje,
vš^{A7}echno platím, a tak: ^{D7}o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletom mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
R: ^CSrdce má ^{D7}rozervané ^Gna had^{Emi}ry
pr^{Ami}o jednu t^{H7}rpasslici z^{Emi}e sádry,
b^Cyla tak krásná, až se v^Gěřit nechtěl^{E7}o,
j^{A7}ako by ji uplácal sám M^{D7}ichelangelo,
n^Cosil jí ^{D7}rybízové k^Gorálk^{Emi}y,
k^{Ami}oukala n^{H7}epřítomně d^{Emi}o dálky,
t^Cak velkou láskou ji, ch^Gudák, zahrn^{E7}ul,
ž^{A7}e by se i kámen n^{D7}ad ním ustrnul,
ale sádra n^Ge.
3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen at' si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí?
4. At' jsme velký nebo maličký,
na jedný lodi všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebíčky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.
R:

Ved' mě dál (Pavel Bobek)

(Take me home country roads – John Denver)

^GNěkde v dálce ^{Emi}cesty končí,
^Dkaždá prý však ^Ccíl svůj ^Gskrývá
Někde v dálce ^{Emi}každá má svůj cíl
^Dat' je pár chvil dlouhá ^Cnebo tisíc ^Gmil

®: Ved' mě ^Gdál, cesto ^Dmá,
ved' mě ^{Emi}dál, vždyť i ^Cjá
Tam kde ^Gkončíš, chtěl bych ^Ddojít
Ved' mě ^Cdál, cesto ^Gmá

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá
Je jak dívky co jsem měl tak rád
Plná žáru bývá, hned zas samý chlad

© ^{Emi}Pak na pa^Dtník
posle^Gdní napíšu křídou
^Cjméno své a pod ^Gněj, že jsem ^Džil ^Ghrozně ^Drád
^{Emi}Písně své, co mi ^Fv kapsách zbydou
^CDám si bandou ^Gcvrčků hrát
A ^Dpůjdu spát, půjdu ^{D7}spát
R:

Původní anglická verze:

Almost ^Cheaven, ^{Ami}West Virginia,
^GBlue Ridge Mountains, ^FShenandoah ^CRiver.
Life is old there, ^{Ami}older than the trees,
^Gyounger than the mountains

^Fgrowin' like a^Cbreeze.

R: Take me^Chome, country^Groads to the^{Ami}place I bel^Fong.
West Vir^Cginia, Mountain^Gmomma, take me^Fhome
Country^Croads

All my^Cmem'ries,^{Ami}gather round her,
^Gminer's lady,^Fstranger to blue^Cwater.
Dark and dusty,^{Ami}painted on the sky,
^Gmisty taste of moonshine
^Fteardrop in my^Ceye.

R: Take me^Chome, country...

I^{Ami}hear her^Gvoice in the^Cmorning hour she calls me,
The^Fradio remi^Cnds me of my^Ghome far away
And^{Ami}driving down the^Broad I get a^Ffeeling
that I^Cshould have been home^Gyesterday, yester^{G7}day.

R:

Vítr to ví (Waldemar Matuška)

(Blowing in the wind – Bob Dylan)

capo 0

^G Míle a ^C míle jsou ^G cest které znám,
jdou ^G trávou a ^C úbočím ^D skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty ^{Emi} tam
já na všech chci s vámi stát.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnil šat...

ref: To ^C ví snad jen ^D déšť a ^G vítr kolem ^{Emi} nás,
ten ^C vítr co ^D začal právě ^G vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést
spí v hlíně těch práchnivých blat...

ref: To ví snad...

Dejte mi stéblo a já budu rád
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát ?

ref: To ví snad ...

Původní anglická verze:

1. ^CHow many ^Froads must a ^Cman walk down
before you ^Fcall him a ^Gman
yes 'n' ^Chow many ^Fseas must the ^Cwhite dove ^{Ami}sail
be ^Cfore she ^Fsleeps in the ^Gsand
yes 'n' ^Chow many ^Ftimes must the ^Ccannonballs fly
before they are ^Fforever ^Gbanned?

R: The ^Fanswer my ^Gfriend is ^Cblowing in the ^{Ami}wind
the ^Fanswer is ^Gblowing in the ^Cwind.

2. How many years can a mountain exist
before it's washed to the sea
yes 'n' how many years can some people exist
before they're allowed to be free
yes 'n' how many times can a man turn his head
and pretend that he just doesn't see?

R:

3. How many times must a man look up
before he can see the sky
yes 'n' how many ears must one man have
before he can hear people cry
yes 'n' how many deaths will it take till he knows
that too many people have died?

R:

Vlak lásky (Humbuk)

(Train of love – Johnny Cash)

capo 2

^CVlak tu měl být už včera,
^Czdržel ho příchod šera,
^Fprůvodčímu
^Fnašli rýmu
^Fa přešli dispečera.
^CTrápím se, ne však pro ně,
^Cbloumám tu po peróně.

^GKaždému osud někdy zkříží dráhu,
^Gjako mně s touhletou
^Gopozděnou, vykolejenou, uje^Ctu.

Vlak tu měl být už ráno
z Liberce přes Miláno.
Plnou parou
vez' mou starou
moh' jsem mít vystaráno.
"Přiveze vagón i ji?"
táži se v agónii.

Každému osud někdy zkříží dráhu,
jako mně s touhletou
opozděnou, vykolejenou, ujetou.

Po vlaku ani vidu.
Jen já sám tady zbydu.
V noci v tendru
klepu klendru

i v den pracovního klidu.
Jednou tu své sny prolmem,
v den před pracovním volnem.

Každému osud někdy zkříží dráhu,
jako mně s touhletou
opožděnou, vykolejenou, ujetou.

Vlak tu měl být už vloni.
Zasraný ajznboni!
Daně, drogy,
chřipky, smogy,
za všechno můžou oni.
Z nádražní volám krčmy
Lásko má, neprofrč mi.

Každému osud někdy zkříží dráhu,
jako mně s touhletou
opožděnou, vykolejenou, ujetou.

Vodácká holka (Hop Trop)

capo 3

^G Když vlny se ^{Ami} valí a ^C přeje ^D řvou
a ^G šutry z nich ^{Ami} civí jak ^C sů ^D vy,
lod' ^G praská a ^{Ami} umrlčí ^C zvon bije ^D tmou,
tak ^G řekni, kdo ^{Ami} pomoct ti ^C ^D u ^G mí.

^{Emi} Kdo pádlem jen ^{Hmi} kmitne a ^C převrátí ^G lod',
pak ^{Emi} ječí jak ^{Hmi} staženej z ^D ků ^G že,
že ^{Emi} ty seš ta ^{Hmi} atrapa, ^C ty seš ten ^G cvok,
co ^A za každý cvaknutí mů ^D že.

^G Je pěkná jak ^{Ami} ráno a ^C voní jak ^D les,
když ^G na dřevo ^{Ami} u ohně ^C hrá ^D vá,
je ^G zrádná jak ^{Ami} kočka a ^C věrná jak ^D pes,
ta ^G holka, co ^{Ami} při tobě ^C ^D spá ^G vá.

Ref: Tu ^C vodáckou ^{Emi} holku si ^D navěky ^G nech,
^C netop ji, ^{Emi} neza ^D há ^G něj,
svou ^{Ami} víru, svou ^{Emi} sílu, svý ^{Hmi} štěstí i ^{Emi} pech,
svý ^C strachy, svý ^G prachy, svůj ^A poslední ^D dech
jí ^G poctivě ^{Ami} odevz ^C dá ^D vej
^G a lásku ^{Ami} za lásku ^C dá ^D ^G vej.

Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,

a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

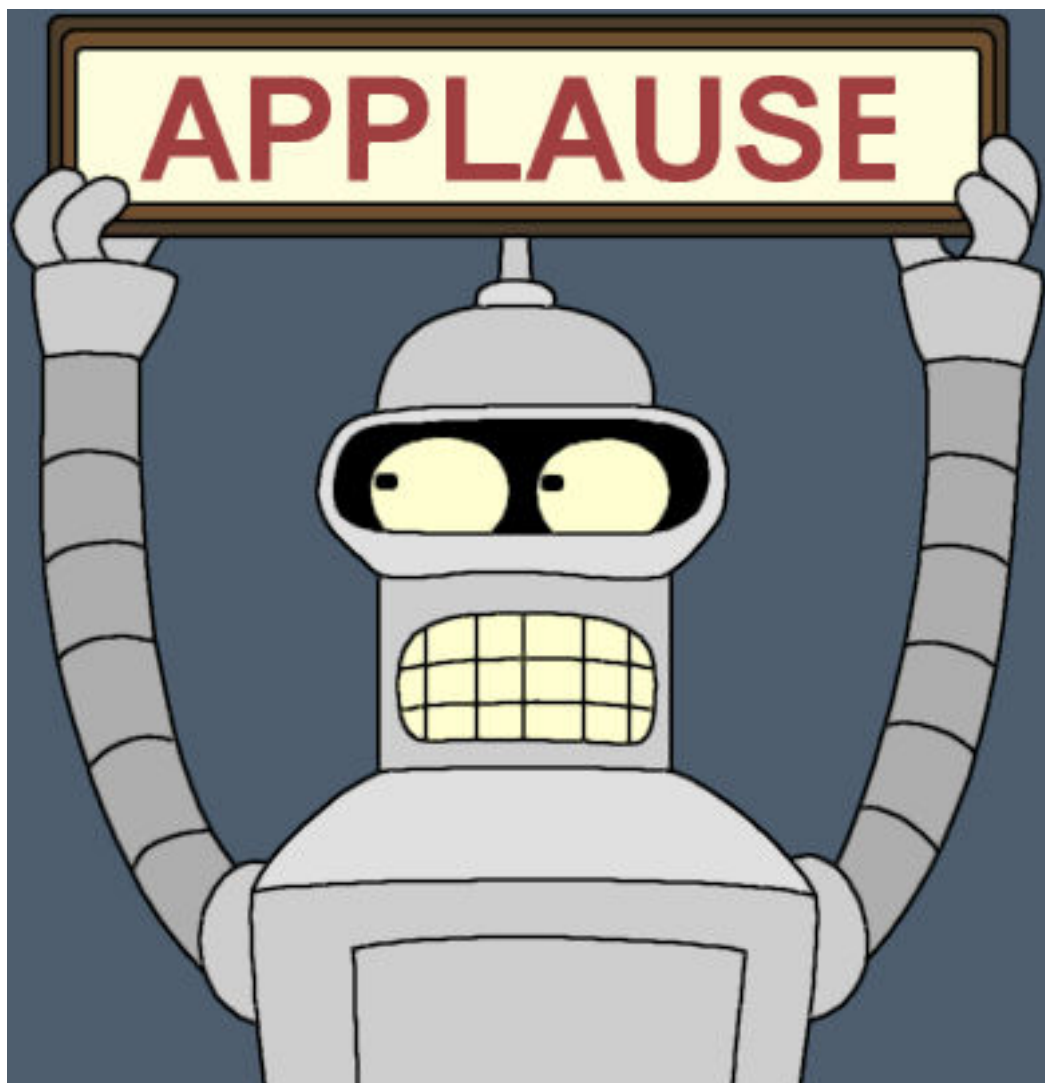

Vstávej, holka (Karel Plíhal)

capo 0

1. Vs^Ctávej, holka, ^{Dmi}bude ^{Emi}ráno
k^{Dmi}alný jako M^Getuj^Ce.
Zahraju ti n^{Dmi}a piá^{Emi}no,
j^{Dmi}en co zjistím, kd^Ge tu j^Ce.
J^{Ami}edno stojí t^{Dmi}amhle v k^{Ami}outě
^Gbez pedálů, b^{D7}ez kláv^{G7}es.
V t^Comhle jednou p^{Dmi}ovezo^{Emi}u tě
f^{Dmi}unebráci př^Ges náv^Ces.
2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvílky
ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
/:Dopij tenhle zbytek rumu,

at' je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo:/'

Všech vandráků múza (Pavel Žalman Lohonka)

capo 2

^DPřišla k nám znenadání^{Cmaj}
hubená až^Dhrůza a ^{Cmaj}řekla že je^Dmúza
^{Cmaj}všech vandráků ^Gz Čech
To nebyl hřích po nocích než po kytaře sáhla
tak nám chleba kradla a čmárala po ^{Hmi}zdech

®:^{Hmi}Ha^Alle^Dluja ^Gzavírá se ^Dbrána
my ^Gzpívat chcem do ^Drána
^Gnež napadá^Dsníh
Halleluja kteroupak si dáme
než skončíme s pánem na hřbitově obutých

Na Moravě z demižónu dobré víno pila
tak mezi námi žila spousty hezkejch dní
Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit
-budeš mi holka sloužit-a oženil se s ní

®:Halleluja zavírá se brána...

Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city na obyčejnej lid
Za pár let tahle múza dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má být...

®:Halleluja zavírá se brána ..

© Vraťte nám vraťte nám
tu všech vandráků múzu
má roztrhanou blůzu ..

What did you learn in school today (T. Paxton)

capo 0

^GWhat did you learn in school today, dear little boy of ^{D7}mine
^GWhat did you learn in school today, dear little ^{D7}boy of ^Gmine
I ^Clearned that Washington ^Gnever told a lie
I ^Clearned that soldiers ^Gseldom die
I ^Clearned that every^Gbody's free
^CThat's what the teacher ^Gsaid to me
And ^Gthat's what I learned in school today
^GThat's what I ^{D7}learned in ^Gschool

What did you learn in school today, dear little boy of mine
What did you learn in school today, dear little boy of mine
I learned that policemen are my friends
I learned that justice never ends
I learned that murderers die for their crimes
Even if we make a mistake sometimes
And that's what I learned in school today
That's what I learned in school

What did you learn in school today, dear little boy of mine
What did you learn in school today, dear little boy of mine
I learned that war is not so bad
I learned about the great ones we have had
We fought in Germany and in France
And someday I might get my chance
And that's what I learned in school today
That's what I learned in school

What did you learn in school today, dear little boy of mine
What did you learn in school today, dear little boy of mine

I learned that our government must be strong
It's always right and never wrong
Our leaders are the finest men
So we elect them again and again
And that's what I learned in school today
That's what I learned in school

Pozn.: Tom Paxton je americký folkový písničkář tvořící od poloviny dvacátého století až dodnes. Podobně jako Pete Seeger je levicově smýšlející, a tuto píseň napsal v reakci na propagandu existující v USA v padesátých letech.

Zafúkané (Fleret)

capo 0

Ami Větr sněh ^{A2} zanésl z *Ami* hor do ^{A2} polí,
Ami já idu ^C přes kopce, ^G přes údolí *Ami* ,
^C idu k tvej ^G dědině zatúla ^C nej,
^F cestičky sně ^C hem sú ^E zafúkané. *Ami*

R:

Ami Zafúkané ^C , ^G zafúkané ^C
^F kolem mňa vše ^C cko je ^{Dmi} zafúkané ^E
Ami Zafúkané ^C , ^G zafúkané ^C ,
^F kolem mňa ^C fšecko je ^E zafúkané *Ami*

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.

R:

/: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.:

/: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zatanči (Jaromír Nohavica)

capo 4

*Emi*Zatan^Gči, má milá, *D*zatanči p^{Emi}ro mé oči,
*Emi*zatan^Gči a vetkni *D*nůž do mých *Emi*zad,
*Emi*at' tvůj ^Gšat, má milá, *D*at' tvůj šat *Emi*na zemi skončí,
*Emi*at' tvůj ^Gšat, má milá, *D*rázem je s^{Emi}ňat.

Ⓡ: *Emi*Zatan^Gči, jako se *D*okolo *Emi*ohně tančí,
*Emi*zatan^Gči jako *D*na vodě *Emi*lod',
*Emi*zatan^Gči jako to *D*slunce mezi *Emi*pomeranči,
*Emi*zatan^Gči, a *D*pak ke mně *Emi*pojd'.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

Za tři čtvrtě století (Karel Plíhal)

capo 4

1. Už ^Gza tři čtvrtě století, lásko, ^{Emi}budem slavit ^Dstovku,
^Cotevřeme ^{A7}víno, sedne^Gme si na po^Dhovku,
^Gna staříčným ^Ggramofonu ^{Emi}pustíme si ^DFloydy,
^Czavoláme ^{A7}kámošům na vš^Gechny aste^Droidy.

2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na staříčným gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.

®: Jenom ^{Emi}doufám, že se ^Gdo té doby ^Aneumlátíš ^Dsmíchem,
jenom ^{Emi}doufám, že se ^Gneubrečíš ^Anad Vávrou či ^DZichem,
taky ^{Emi}pořádně se ^Grozhlížeš, než ^Avejdeš na vo^Dzovku,
^Crád bych s tebou, ^{A7}lásko moje, ^Goslavil tu ^Dstovku.

3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hltém budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude sklenka prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná...

la la la...

Zejtra mám (Ready Kirken)

Zejtra ^Gmám zejtra ^{H7}mám svůj ^{Emi}den^D
zejtra se mi ^Csplní moje tajný ^{Emi}přání můj ^Asen ^D
dlouho tě znám dlouho tě znám mám tě rád
uvidím tě zas uslyším tvůj hlas možná

Zejtra mám zejtra mám svůj den
asi to tak bude je to cejtit všude je to cejtit všude
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
tak se mi ^Czdá tak se mi ^{Emi}zdá
že už asi ^Azejtra nebudu ^Dsám

®: Nebudu ^Csám nebudu ^{H7}sám
zejtra tě ^{Emi}máááá^Gám,
^{Emi}máááá^Aám, ^{Emi}mááááá^Am,
^{H7}yeah

Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
poslední den jednou vyspím se jen a pak už nikdy nebudu sám

®:

Země je deska (Karel Plíhal)

capo 3

1. ^GZemě je deska a ^Ctáhnou ji s^Gloni,
sl^Cunce se k^Golem ní t^Aočí a t^Dočí,
vč^Cera je dn^Geska a l^{Ami}etos je l^{H7}oni
a l^{Emi}áska má ^Aobrovský z^Delený ^Gočí.
2. Na pivním tácku se houfujou čárky,
velení přebírá dvojitej koňak,
a z hejna racků nám padají dárky
na hlavu, na ruce, na baloňák.
3. Šrajtofle s platem je nabitá puška
a ty jsi divoká africká šelma,
obratným hmatem mě vykopneš z lůžka
a za mnou poletí tropická helma.
- 4.=1.

Zítřa ráno v pět (Jaromír Nohavica)

capo 0

Až mě ^{Emi} zítřa ráno v pět ^G ke zdi postaví,
^C ještě si napos ^D led dám ^G vodku na zdraví^E,
z očí ^{Ami} pásku strhnu ^D si-to abych ^G viděl ^{Hmi} na ne^{Emi} be
a ^{Ami} pak vzpomenu ^{H7} si, ^{Emi} lásko, na te^G be,
Ami, D, G, Hmi, Emi, Ami, H7, Emi

a ^{Ami} pak vzpomenu ^{H7} si na te^{Emi} be.

Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

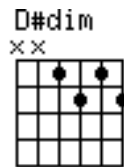
Až zítřa ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
Ami, D, G, Hmi, Emi,

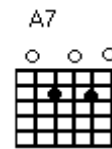
^{Ami} Lásko, nezapo^{H7} meň a ^{Emi} žij...

Některé akordy:

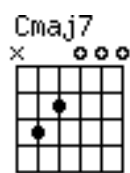
D#dim

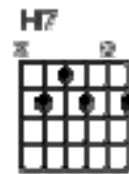
A7

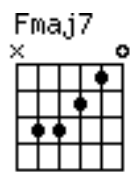
Cmaj

H7

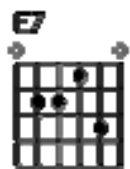
Fmaj

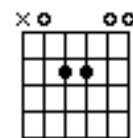
Cmi

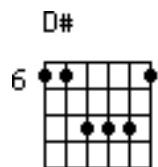
E7

A2

B

C7

